

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

07 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana și Diaconu Iurie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către adjunctul procurorului general, Roșioru Mircea, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017, în cauza penală privindu-i pe

Rusu Dumitru Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xx;

Corduneanu Petru Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xx;

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 25.03.2010 – 06.08.2014;
2. instanța de apel: 13.10.2014 – 13.12.2016;
3. instanța de recurs: 28.02.2017 – 30.05.2017;
4. instanța de recurs în anulare: 08.11.2017 – 07.12.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 august 2014, Corduneanu Petru și Rusu Dumitru pe învinuirea adusă în baza art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, au fost achitați deoarece fapta nu s-a dovedit a fi săvârșită de inculpați.

Acțiunea civilă înaintată de Cușnir Valentina către Corduneanu Petru și Rusu Dumitru privind încasarea venitului ratat de 23 820,50 lei și a pagubei morale de 1000000 lei a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța în sensul sus enunțat prima instanță a reținut că, inculpații Corduneanu Petru și Rusu Dumitru se învinuiesc de faptul, că deținând, respectiv, funcția de șef al Direcției Generale Poliție Ordine Publică și șef adjunct al Direcției Generale Poliție Ordine Publică, fiind persoane cu funcții de răspundere, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a

Libertăților Fundamentale adoptate la Roma la 04 noiembrie 1950; contrar art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994; art. 1, art. 2, pct. 2), 4), art. 12, pct. 1), art. 14, art. 15 din Legea nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 Cu privire la poliție, precum și contrar obligațiilor funcționale, care-i obliga să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime; să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică; să i-a măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnității și onoarei cetățenilor; să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale, alte acte normative ce reglementează activitatea de serviciu, acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne, a comis exces de putere în următoarele circumstanțe:

Corduneanu P. și Rusu D. pe data de 07.04.2009, aproximativ la orele 23:00 min., fiind implicați în serviciu de menținere a ordinii publice pe Piața Marii Adunări Naționale din mun. Chișinău, întâlnind-o pe cet. Valentina Cușnir, la intersecția străzii Pușkin și bd. Ștefan cel Mare, care mergea pașnic, fără a încălca ordinea publică, în lipsa căror-va temeiuri legale, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, numind-o cu cuvinte necenzurate, au apucat-o de păr, au îmbrâncit-o, au imobilizat-o răsucindu-i mâinile, apoi au deposedat-o de megafonul de model „HQ-108”, cu forța au escortat-o în direcția Palatului Național, timp în care i-au aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2186/D din 17.08.2009 vătămări corporale medii.

Astfel, inculpații Corduneanu Petru și Rusu Dumitru sunt învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal - *depășirea atribuțiilor de serviciu, cauzând daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, cu aplicarea violenței și acțiuni care înjosesc demnitatea.*

3. Împotriva sentinței nominalizate au înaintat apeluri:

3.1. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Verdeș Liliana, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 august 2014, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Corduneanu Petru și Rusu Dumitru să fie recunoscuți vinoveți în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa funcții în cadrul MAI pe un termen de 5 ani. Admiterea integrală a acțiunii civile a părții vătămate.

În motivarea apelului declarat a indicat următoarele:

- în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate suficiente probe ce dovedesc vina inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate;

- au fost prezentate suficiente probe care dovedesc faptul maltratării părții vătămate Valentina Cușnir de către inculpații Corduneanu Petru și Rusu Dumitru în noaptea de 07.04 spre 08.04.2009, pe PMAN, iar consecințele acestei maltratări fiind expuse în raportul de expertiză medico-legală nr. 2186/d din 17.08.2009;

- vinovăția inculpaților Corduneanu Petru și Rusu Dumitru de comiterea infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală este confirmată de probele acumulate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi: procesul-verbal din 26.01.2010 de verificare a declarațiilor părții vătămate V. Cușnir la locul comiterii infracțiunii, cu foto tabelul anexă (f.d. 74-80); procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.08.2009 (f.d. 83-84); raportul de expertiză medico-legală nr. 2186/d din 17.08.2009, conform căruia părții vătămate Valentina Cușnir i-au fost cauzate vătămări corporale medii. Producerea leziunilor corporale depistate în rezultatul automutilării sau căderii libere a corpului din poziție statică nu este posibil (f.d. 99); procesul-verbal de examinare a informației ridicate de la ÎM „Moldcell” SA (f.d. 202); procesele-verbale de examinare a informației ridicate de la ÎM „Orange” SA (f.d. 208, 210, 212, 214); procesul-verbal de examinare a compact discului CD prezentat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat (f.d. 243); procesul-verbal de confruntare din 15.12.2009 dintre partea vătămată V. Cușnir și martorul L. Luca (f.d. 121-131); procesul-verbal de confruntare din 24.12.2009 dintre partea vătămată V. Cușnir și martorul V. Guțu (f.d. 134-152); procesul-verbal de confruntare din 22.01.2010 dintre partea vătămată V. Cușnir și martorul I. Sadovnic (f.d. 156-163); procesul-verbal de confruntare din 25.01.2010 dintre partea vătămată V. Cușnir și martorul V. Patraș (f.d. 166-172); procesul-verbal de confruntare din 15.12.2009 dintre partea vătămată V. Cușnir și martorul L. Luca (f.d. 121-131); procesul-verbal de confruntare din 28.09.2009 dintre partea vătămată V. Cușnir și bănuitul D. Rusu; procesul-verbal de confruntare din 03.12.2009 dintre partea vătămată V. Cușnir și bănuitul P. Corduneanu;

- în contextul declarațiilor făcute de partea vătămată, decede categoric versiunea apariției leziunilor la partea vătămată în rezultatul căderii de la înălțimea propriului corp, mai mult ca atât, afirmația instanței de a aprecia critic declarațiile părții vătămate ca fiind declarații controversate, este lipsită de temei, deoarece concluzia dată, nu este bazată pe careva argumente obiective, întrucât declarațiile părții vătămate reprezintă probă și constituie un element de fapt, constatat prin intermediul procesului-verbal de interogare, apreciat și admis drept probă, pe motivul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, precum și coroborării cu celelalte probe;

- instanța de judecată a indicat faptul că, declarațiilor martorilor audiați din partea acuzării nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece aceste declarații nu conțin informații privind circumstanțele comiterii infracțiunii;

- martorii audiați din partea acuzării au fost primele persoane cărora partea vătămată le-a povestit de cele întâmplate în noaptea de 07.04.2009 spre 08.04.2009. Astfel, aceste persoane întrunesc calificativele unui martor în temeiul prevederilor art. 90 Cod de procedură penală;

- instanța de judecată a pus la baza sentinței, declarațiile inculpaților și a martorilor apărării, omițând faptul că, acestea vin în contradicție cu probele prezentate spre cercetare de către acuzare;

- declarațiile martorilor apărării Andrei Șimleanschii, Tudor Lozan, Guțu Valeriu, Patraș Veaceslav, Lilian Sadovnic, audiați în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești urmează să fie apreciate critic de către instanța de judecată, dat fiind faptul că martorii s-au aflat în subordinea inculpaților și vădit au dat declarații în susținerea acestora, mai mult ca atât declarațiile martorilor nominalizați conțin divergențe esențiale;

- sinceritatea și veridicitatea declarațiilor părții vătămate și a martorilor acuzării audiate în instanța de judecată nu pot fi negate, reieșind din faptul că, până la momentul actual aceasta se află în stare de șoc în rezultatul evenimentelor în cadrul cărora a avut nefericirea să participe.

3.2. Partea vătămată Valentina Cușnir, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 august 2014, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Corduneanu Petru Ion și Rusu Dumitru Vladimir să fie recunoscuți vinoveți în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen prevăzut de limita maximă a sancțiunii articolului ce i se încredințează.

În motivarea apelului declarat, apelanta Cușnir Valentina a invocat că:

- în cadrul cercetării judecătorești de către acuzare au fost prezentate suficiente probe ce dovedesc vina inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate;

- fiind audiată în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești a declarat că, la data de 07.04.2009, aproximativ la orele 00.00 a fost maltrată de către inculpați, ceea ce i-a știrbit din demnitatea ei personală, aducând un real prejudiciu imaginii ei în calitate de deputat în Parlamentul R.M., precum și celei de cetățean;

- conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2186/d din 17.08.2009, părții vătămate Valentina Cușnir i-au fost cauzate vătămări corporale medii;

- declarațiile părții vătămate au fost confirmate în instanța de judecată de către martorul Kușnir Mariana, care a declarat că, aflându-se în biroul avocatului Mihail Josan la data de 08.04.2009 a auzit convorbirea dintre partea vătămată și avocatul M. Josan, în care prima i-a relatat acestuia că în noaptea de 07.04.09 spre 08.04.09 a fost maltrată în PMAN de către colaboratorii de poliție, adică inculpații Corduneanu

Petru Ion și Rusu Dumitru Ștefan. În biroul avocatului M. Josan se afla ea, partea vătămată, avocatul M. Josan și încă o stagiară;

- fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești martorul Mihail Josan a susținut în întregime cele relatate de către partea vătămată, declarând că, aceasta i-a spus despre faptul că a fost maltrată în PMAN de către inculpați;

- întru confirmarea declarațiilor date de către partea vătămată sunt și declarațiile martorului Spătari Margareta, care a declarat că la data de 07.04.2009 aproximativ la orele 22.00-23.00 s-a aflat la domiciliul părții vătămăte, ulterior împreună cu ea și Spătari Vasile, Spătari Nicolae și Spătari Lidia s-au deplasat prin centrul capitalei spre automobilul care era parcat pe str. Pușkin mun. Chișinău. Fiind în drum spre or. Călărași a fost telefonată de partea vătămată care i-a comunicat că, a fost bătută și amenințată de polițiști, ulterior a aflat că aceasta a fost internată în spital;

- declarații analogice cu cele ale martorului Spătari Margareta au fost date în cadrul cercetării judecătorești și de către martorul Spătari Vasile;

- declarațiile părții vătămăte Cușnir Valentina au fost confirmate în instanța de judecată de către martorul Sergiu Tataru, care a declarat că, la data de 08.04.09 în jurul orei 03.00 a fost telefonat de către partea vătămată, care i-a cerut să vină la ea la domiciliu pentru a-i povesti ce s-a întâmplat cu ea. Deplasându-se la domiciliul acesteia, partea vătămată i-a comunicat că, a petrecut niște rude până la Lumea Copiilor, întorcându-se spre domiciliu a observat cum în PMAN sunt prinși tineri și bătuti de polițiști, ea s-a apropiat și a făcut observație, în acel timp de ea s-au apropiat inculpații, care i-au sucit mâna și apucând-o de păr au târât-o spre Guvern pe str. Pușkin. După aceasta ea a pierdut cunoștința, nu ține minte cum și-a revenit și a ajuns acasă. Partea vătămată era cu mâna bandajată și i-a spus că la ea a fost salvarea;

- probele cercetate în instanța de judecată dovedesc faptul că partea vătămată a fost maltrată de către inculpați, iar consecințele acestei maltratări fiind expuse în raportul de expertiză medico-legală nr. 2186/d din 17.08.2009;

- în afară de probele nominalizate, vinovăția inculpaților Corduneanu Petru Ion și Rusu Dumitru Ștefan de comiterea infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală este confirmată de probele acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești;

- inițial organul de urmărire penală a pornit urmărirea penală și a recunoscut inculpații vinoveți de comiterea vătămării intenționate a integrității corporale sau sănătății cauzate părții vătămăte Valentina Cușnir. Ulterior, desfășurând acțiuni de urmărire penală organul de urmărire penală a recalificat acțiunile inculpaților în temeiul unui alt articol. Faptele constatate au rămas aceleași, cauzarea daunei sănătății părții vătămăte, modificându-se doar încadrarea juridică;

- organul de urmărire penală nu a încălcat normele prevăzute de actualul cod de procedură penală, faptele fiind constatate cu certitudine de la început;

- în contextul declarațiilor făcute de partea vătămată, decede categoric versiunea apariției leziunilor la partea vătămată în rezultatul căderii de la înălțimea propriului corp, mai mult ca atât, afirmația instanței de a aprecia critic declarațiile părții vătămate ca fiind declarații controversate, este lipsită de temei, deoarece concluzia dată, nu este bazată pe careva argumente obiective, întrucât declarațiile părții vătămate reprezintă probă și constituie un element de fapt, constatat prin intermediul procesului-verbal de interogare, apreciat și admis drept probă, pe motivul pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, precum și coroborării cu celelalte probe;

- martorii audiați din partea acuzării au fost primele persoane cărora partea vătămată le-a povestit de cele întâmplate în noaptea de 07.04.2009 spre 08.04.2009. Astfel, aceste persoane întrunesc calificativele unui martor în temeiul prevederilor art. 90 Cod procedură penală;

- la baza sentinței, instanța de judecată a pus declarațiile inculpaților și a martorilor apărării, omițând faptul că, acestea vin în contradicție cu probele prezentate spre cercetare de către acuzare;

- în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești au fost audiați martorii apărării Andrei Șimleanschii, Tudor Lozan, Guțu Valeriu, Patraș Veaveslav, Luca Lilian, Sadovnic Ion, declarațiile cărora urmează să fie apreciate critic de către instanța de judecată, dat fiind faptul că martorii s-au aflat în subordinea inculpaților și vădit au dat declarații în susținerea acestora, mai mult ca atât declarațiile martorilor nominalizați conțin divergențe esențiale;

- declarațiilor părții vătămate și a martorilor acuzării audiate în instanța de judecată nu pot fi negate, reieșind din faptul că, până la momentul actual aceasta se află în stare de șoc în rezultatul evenimentelor în cadrul cărora a avut nefericirea să participe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Verdeș Liliana și partea vătămată Cușnir Valentina, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 august 2014, menținând sentința atacată fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că, audiind părțile, examinând materialele dosarului penal, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a considerat că prima instanță a făcut o justă apreciere probelor prezentate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și drept urmare a făcut o justă concluzie cu privire la aceea că inculpații Corduneanu Petru și Rusu Dumitru nu au comis infracțiunea de săvârșirea cărora sunt învinuiți și a pronunțat în privința acestora o hotărâre legală și întemeiată prin care ei au fost achitați pe art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

În afară de declarațiile inculpaților Rusu Dumitru și Corduneanu Petru, care nu și-au recunoscut vinovăția, nevinovăția lor este demonstrată și prin următoarea sistemă de probe, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Cușnir Valentina;
- declarațiile martorilor Crijanovschi Viorel, Kușnir Mariana, Spatari Vasile, Spatari Margareta, Petrașcu Veaceslav, Guțu Valeriu, Luca Lilian, Sadovnic Ion, Josan Mihai, Tataru Sergiu, Scurtu Iurie, Șumleanschi Andrei, Lozan Tudor.

Totodată, în ședința de judecată au fost administrate, iar ulterior cercetate și în instanța de apel, și probele conținute în materialele dosarului penal cum ar fi:

- procesul-verbal din 26.01.2010 de verificare a declarațiilor părții vătămate V. Cușnir la locul comiterii infracțiunii, cu foto tabelul anexă (f.d. 74-80);

- procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.08.2009 (f.d. 83-84);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 2186/d din 17.08.2009, conform căruia părții vătămate Valentina Cușnir i-au fost cauzate vătămări corporale medii. Producerea leziunilor corporale depistate în rezultatul automutilării sau căderii libere a corpului din poziție statică nu este posibil (f.d. 99);

- procesul-verbal de examinare a informației ridicate de la IM „Moldcell” SA (f.d. 202);

- procesele-verbale de examinare a informației ridicate de la IM „Orange” SA (f.d. 208, 210, 212, 214);

- procesul-verbal de examinare a compact discului CD prezentat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat (f.d. 243);

- procesul-verbal de confruntare din 15.12.2009 dintre partea vătămată V. Cușnir și martorul L. Luca (f.d. 121-131);

- procesul-verbal de confruntare din 24.12.2009 dintre partea vătămată V. Cușnir și martorul V. Guțu (f.d. 134-152);

- procesul-verbal de confruntare din 22.01.2010 dintre partea vătămată V. Cușnir și martorul I. Sadovnic (f.d. 156-163);

- procesul-verbal de confruntare din 25.01.2010 dintre partea vătămată V. Cușnir și martorul V. Patraș (f.d. 166-172);

- procesul-verbal de confruntare din 15.12.2009 dintre partea vătămată V. Cușnir și martorul Lilian Luca (f.d. 121-131);

- procesul-verbal de confruntare din 28.09.2009 dintre partea vătămată V. Cușnir și bănuitul D. Rusu (f.d. 12);

- procesul-verbal de confruntare din 03.12.2009 dintre partea vătămată V. Cușnir și bănuitul P. Corduneanu (f.d. 75).

Instanța de apel a considerat probele sus menționate ca fiind dobândite cu respectarea normelor procedurale, însă acestea nu confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate.

La demersul părții vătămate Cușnir Valentina în cadrul instanței de judecată în instanța de apel au mai fost administrate și cercetate și probele apărării cum ar fi:

- declarațiile martorului Duminică Sergiu;

- CD-ul cu interceptările convorbirilor telefonice nr. xxxxxx și nr. xxxxxx (f.d. 226 vol. I).

Astfel, analizând probele administrate și cercetate în ședința de judecată a primei instanțe, iar ulterior cercetate și în instanța de apel, instanța de apel a conchis că prima instanță a făcut o justă concluzie cu privire la aceea că, atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, învinuirea înaintată inculpaților, bazată pe declarațiile părții vătămate, nu și-a găsit confirmarea.

În susținerea opiniei menționate, instanța de apel a reținut și faptul că, în baza cererii Valentinei Cușnir din 16.04.2009 Procuratura Militară a emis Ordonanța de pornire a urmăririi penale pe faptul vătămării intenționate medii a integrității corporale și sănătății Valentinei Cușnir, infracțiune prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, după indicii calificativi: „vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă, săvârșită de două sau mai multe persoane”.

Prin ordonanța din 09.11.2009 Corduneanu Petru Ion a fost recunoscut în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Ulterior, la data de 17.02.2010 și 18.02.2010 inculpatul Rusu Dumitru Xxxxx și respectiv inculpatul Corduneanu Petru Xxxxx au fost puși sub învinuire deja pentru săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, nefiind efectuate careva acțiuni de urmărire penală în privința învinuiților și cu participarea acestora.

Astfel, punerea sub învinuire a inculpaților Rusu Dumitru Xxxxx și Corduneanu Petru Xxxxx în baza art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, a fost efectuată fără scoaterea acestora de sub urmărire penală, fără clasarea sau încetarea cauzei penale pornită la data de 29.06.2009, pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal și fără a porni o nouă cauză penală pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal.

În rezultat, probele acumulate pe cauza penală pornită pe elementele infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, au fost puse la baza unei alte acuzații, aduse în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal.

În concluzia sus menționată, instanța de apel a reținut și faptul că organul de urmărire penală nu a respectat prevederile art. 283-285 Cod de procedură penală, fapt, care impune constatarea nerespectării și dreptului învinuitului de a dispune de

timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale, drept, prevăzut de art. 6 p. 3 lit. b) al CțEDO.

Instanța de apel analizând declarațiile părții vătămate referitor la indicarea locului nemijlocit unde avu-se loc agresiunile, felul în care, și de cine concret, acestea au fost cauzate, ora în care avuse loc, a reținut că, acestea nu sunt consecvente, sunt contradictorii, și nu sunt confirmate obiectiv cu alte probe.

Mai mult ca atât, aceste declarații sunt bazate doar pe presupuneri, fiind combătute prin declarațiile martorilor oculari, declarațiile inculpaților, care la rândul lor sunt consecutive de la primele audieri, fiind confirmate ulterior în ședințele de judecată.

Referitor la declarațiile martorilor Kușnir Mariana, Spătaru Margareta, Spătaru Vasile, martorul suplimentar Mihai Josanu, instanța de apel a conchis că acestea nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, deoarece potrivit acestor declarații, rezultă că ei nu cunosc careva circumstanțe în care cet. Cușnir Valentina i-au fost pricinuite leziuni corporale, nu au văzut ca inculpații Rusu Dumitru și Corduneanu Petru să o maltrateze pe Cușnir Valentina sau să-i aplice careva leziuni corporale, respectiv, nici nu i-au văzut pe inculpați în PMAN la 07.04.2009.

Referitor la înregistrările video ridicate, de la camerele de luat vederi din PMAN, instanța de apel a reținut că, acestea nu conțin absolut careva imagini ce-ar demonstra direct sau indirect, prezența inculpaților în clipele respective la fața locului, sau interacțiunile părții vătămate cu ei. Nici unul din martorii audiați, nu au relatat, nici măcar indirect, despre aflarea inculpaților Corduneanu Petru și Rusu Dumitru în imediata apropiere față de Cușnir Valentina.

Referitor la raportul de expertiză efectuat în privința Valentinei Cușnir, nu s-a constatat nici faptul injectării acesteia cu careva substanțe, după cum declarase ultima la depunerea plângerii, pe parcursul urmăririi penale și în cadrul procesului de judecată. Conform acestui raport, nu s-au depistat urme ale înțepării cu acul seringii.

Totodată, rapoartele de expertiză medico-legală, și procesele-verbale de confruntare prezentate, nu conțin informație probatorie directă și nu pot sta la baza confirmării și recunoașterii vinovăției inculpaților Corduneanu Petru și Rusu Dumitru în săvârșirea infracțiunii imputate.

Din considerentele menționate și având în vedere că prin probele administrate în urma cercetării judecătorești, iar ulterior cercetate și în instanța de apel vinovăția inculpaților Corduneanu Petru și Rusu Dumitru în săvârșirea infracțiunii incriminate nu a fost confirmată, instanța de apel a conchis că prima instanță a pronunțat în privința inculpaților Corduneanu Petru și Rusu Dumitru o sentință legală de achitare a acestora.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, împotriva acesteia au declarat recurs ordinar:

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli și procurorul în Secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Pavel Guțan, prin care solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat au menționat următoarele:

- instanța de judecată a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de partea acuzării și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, ori nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apelul procurorului;

- vina inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită pe deplin prin faptele și probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, fiind indicate și ca motive ale apelului procurorului, iar instanța de apel nu s-a expus asupra lor, ori nu le-a apreciat, ori le-a apreciat eronat, iar unele nefiind cercetate, fiind respinsă puterea de acuzare fără motive plauzibile sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpaților;

- în speță instanțele de judecată au omis aceste prevederi legale și au dat apreciere numai la unele probe care în opinia lor dovedesc nevinovăția inculpaților. În așa mod, instanțele au încălcat și cerințele art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța de judecată la pronunțarea sentinței de achitare are obligația de a indica motivele pentru care sânt respinse probele aduse în sprijinul acuzării.

Astfel, cumulul de probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședințele instanțelor judecătorești de fond și apel, și care fiind admisibile și utile de către instanța de apel li s-a dat apreciere contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și anume printr-o frază, *probele sus menționate ca fiind dobândite cu respectarea normelor procedurale, însă acestea nu confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate, fapt inadmisibil;*

- totodată, la adoptarea hotărârii instanța de judecată, nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate, martorilor, cât și altor probe prezentate de partea acuzării, adoptând o hotărâre reieșind în mod parțial doar din declarațiile inculpaților și pledoria apărării acestora.

Așadar, instanța de apel a reținut concretizarea de către partea vătămată V. Cușnir a datei comiterii infracțiunii, ca fiind declarații contradictorii, iar declarațiile martorilor acuzării Mariana Kușnir, Margareta Spătaru, Mihai Josanu au fost apreciate critic pe motiv că aceștia nu cunosc și nu au văzut ca inculpații s-o maltrateze pe partea vătămată V. Cușnir (pagina deciziei 27). Concluzie ce contravine declarațiilor martorilor vizați. În continuare aceeași instanță de apel a reținut, că acuzarea nu a asigurat prezența pentru audieri pe viu a martorilor acuzării, fapt ce contravine materialelor dosarului;

- la acest capitol, instanța de apel evaziv s-a expus și asupra declarațiilor martorului acuzării Sergiu Tătaru, și anume, *„Colegiul penal consideră că declarațiile*

acestui martor nu demonstrează vinovăția lui Rusu Dumitru și Corduneanu Petru în comiterea infracțiunii incriminate”, fără a fi apreciate la justa valoare, în coroborare cu întregul sistem de probe, iar asupra declarațiilor martorului Sergiu Duminiță, aceiași instanță de apel nici nu s-a referit sub aspect de apreciere, doar limitându-se cu descrierea lor în lista probelor enumerate în decizie;

- fără apreciere a fost lăsată și concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 2186/d din 17.08.2009, ori instanța de apel nu s-a expus de unde puteau apărea la partea vătămată V. Cușnir leziunile corporale medii, depistate. Formal reținând, doar că pe corpul lui V. Cușnir nu s-au găsit urme de injectare. Or, această concluzie nu a fost apreciată în coraport cu declarațiile expertului Iurie Scurtu, făcute în instanța de judecată în calitate de specialist;

- inexplicabil este și faptul din care motiv instanța de apel nu a vizionat CD-ul de la Vol. I, copertă, și anume imaginile video înregistrate de pe casa Guvernului Republicii Moldova. Or, în acest sens mai fiind admis și demersul avocatului C. Bosîi în interesele părții vătămate V. Cușnir. Însă, instanța de apel alogic a reținut, că interceptările video, ridicate de la camera de luat vederi din PMAN nu conțin absolut careva imagini ce ar demonstra direct sau indirect, prezența inculpaților în clipele respective la fața locului, sau interacțiunea părții vătămate cu ei. Totodată, contrar materialelor dosarului aceiași instanță de apel a mai constatat, că nici unul din martorii audiați nu au relatat, nimic măcar indirect, despre aflarea inculpaților Corduneanu Petru și Rusu Dumitru în imediata apropiere față de Cușnir Valentina. Asemenea afirmație este una absurdă, ori potrivit probelor cercetate s-a constatat, că V. Cușnir în acea seară s-a aflat și s-a deplasat pe întreg teritoriul PMAN, iar potrivit declarațiilor martorilor Andrei Șumleanschi, Tudor Lazari și Viorel Crijanovschi (toți trei colaboratori ai MAI), i-au văzut pe D. Rusu și P. Cordunenau în incinta PMAN, inclusiv și în direcția străzii Pușchin.

Martorul S. Duminiță a făcut declarații analogice, a confirmat, că a văzut cum ambii inculpați țirau pe asfalt o parte feminină îmbrăcată în alb;

- la examinarea acestei cauze penale de către instanța de apel, acuzarea a respectat întotdeauna prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, adică a asigurat și a audiat pe viu martorii acuzării prezenți în țară, iar cu referire la cei absenți au fost prezentate confirmări în acest sens, declarațiilor fiindu-le date citire. La fel nu este clar pe ce teme instanța de apel a bazat contrariu. Or, o asemenea concluzie nu poate fi considerată altfel, decât o parodie;

- neclară este și reținerea de către instanța de judecată cu privire la începerea în privința lui D. Rusu și P. Cordunenau în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, și fără a fi pornită o nouă cauză penală fiindu-le încriminată infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. b), c) Cod penal. Or, în acest caz nu s-a expus clar, care este eroarea admisă de organul de urmărire penală, și care normă de procedură penală în acest caz a fost încălcată. Asemenea acțiuni de urmărire penală fiind legale, ori recalificarea acțiunilor făptuitorilor de la o componentă de infracțiune la alta, rezultă

din constatarea ulterioară a faptei, și nu necesită începerea unei noi urmări penale. Totodată, la acest capitol, dacă să menținem această poziție a instanței de apel, atunci, de ce s-a adoptat soluția de achitare a ambilor inculpați și nu de încetare a procesului penal, deoarece probele cercetate demonstrează vina inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, instanța de apel a dat prioritate nefondată probelor apărării în detrimentul probelor acușării care demască acțiunile ilegale a inculpaților, respectiv care stabilesc adevărul.

În asemenea circumstanțe, acușarea consideră, că concluzia instanței de apel de achitare a inculpaților Dumitru Rusu și Petru Cordunenau este una tendențioasă, cu scopul de a-i achita vădit nefondat pe ultimii de sub învinuirea adusă în baza art. 328 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, cu o ulterioară liberare de răspundere penală, fără a purta răspunderea în corespundere cu fapta comisă și consecințele survenite.

5.2. Partea vătămată Cușnir Valentina, la data de 28.02.2017, prin care solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu acordarea unui termen pentru a declara recurs motivat.

La data de 03.04.2017 prin intermediul faxului și la 04.04.2017 prin intermediul oficiului poștal, partea vătămată Cușnir Valentina a declarat recursuri suplimentare (motivate) cu conținut similar, prin care solicită casarea hotărârilor judecătorești cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursurilor a invocat următoarele argumente:

- judecarea cauzei, atât în prima instanță, cât și în apel a avut loc fără citarea legală a unor părți indicați în acțiunea civilă, și anume, Ministerul Afacerilor Interne și Guvernul RM, reprezentat de Ministerul Justiției al RM;

- lipsa răspunsului instanței la mai multe motive enunțate în apelul declarat la data de 21.08.2014 și cererea din 19.09.2014 de concretizare a erorilor din apel, ignorarea ultimei și folosirea în decizie a datelor din apel, fără ca să se ia în vedere corectările din cererea respectivă;

- instanța de apel nu a dat apreciere declarațiilor martorului Sergiu Duminică, audiat la Curtea de Apel Chișinău în ședința din 01.04.2016, prin care se demonstrează aflarea inculpatului Corduneanu Petru la locul comiterii infracțiunii, cât și demonstrează falsitatea declarațiilor ambilor inculpați;

- instanța de apel greșit a reținut că, fiind audiată suplimentar la ședința instanței de apel din 06.03.2015, a relatat că fapta incriminată inculpaților Corduneanu P. și Rusu D. a avut loc la data de 08.04.2009, ora 01:00 și nu la 07.04.2009 ora 23:00, precum este indicat în ordonanțele de punere sub învinuire din 17.02.2010 și 18.02.2010, și rechizitoriul întocmit la 25.02.2010, astfel, instanța de apel respingând ambele apeluri din motiv că partea vătămată și-ar fi modificat de mai multe ori declarațiile referitor la data și ora când inculpații au săvârșit infracțiunea. Această

concluzie a instanței de apel este intenționat eronată și nu corespunde materialelor dosarului;

- instanța de apel nu a examinat proba înaintată de către partea vătămată și admisă de către instanță în ședința de judecată din 06.03.2015, și anume, ordonanța privind reluarea urmăririi penale din 16.09.2014, prin care s-a constatat falsificarea de către Spitalul de Urgență mun. Chișinău și Ministerul Afacerilor Interne a datei, orei și locul săvârșirii infracțiunii de către inculpați la 08.09.2009;

- de asemenea, prima instanță, contrar prevederilor art. 320 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că, *la judecarea cauzei în prima instanță participă procurorul care a condus urmărirea penală, și, doar în caz de imposibilitate a participării acestuia, procurorul ierarhic superior dispune participarea în ședință a altui procuror*, judecătorul Victor Boico, după ce expediase la 01.04.2010 citația procurorului V. Bălan (f.d. 152, vol. II), a admis în ședința de judecată un alt procuror, în baza unei decizii (f.d. 163, vol. II) neautenticată prin ștampilă și neînregistrată cu număr de ieșire de la Procuratura mun. Chișinău și nici cu număr de intrare în cancelaria judecătoriei Buiucani, datată cu 31.03.2010, atunci când dosarul a fost înregistrat la Judecătoria încă la 05.03.2010.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, referință asupra recursului declarat de către procurori au depus:

6.1. *Inculpatul Rusu Dumitru*, invocând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece argumentele menționate nu corespund realității, încercându-se intenționat de a induce în eroare instanța de recurs.

6.2. *Avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului Corduneanu Petru*, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, și a adoptat o soluție corectă în partea achitării lui Corduneanu Petru și Rusu Dumitru, aceasta fiind argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017, au fost respinse, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurori și partea vătămată Cușnir Valentina, cu menținerea hotărârii atacate.

În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat următoarele:

Referitor la recursurile declarate de partea vătămată Cușnir Valentina,

Instanța de recurs a concluzionat că, acestea sunt declarate peste termenul legal prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, care indică expres că termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Din materialele dosarului se constată că, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 13 decembrie 2016, comunicându-i-se reprezentantului părții vătămate, Boșii Constantin că, decizia motivată va fi pronunțată în ședința publică la 27 ianuarie 2017 (f.d. 134 - 140, vol. V).

Însă, reprezentantul părții vătămate, Bosîi Constantin, cunoscând despre data pronunțării deciziei motivate, nu s-a prezentat în ședința de judecată la data stabilită și nici nu a comunicat instanței motivele neprezentării (f.d. 140, vol. V).

Astfel, reieșind din prevederile legale enunțate supra, termenul de declarare a recursului a început a curge la 28.01.2017 și a expirat la 27.02.2017.

La data de 28.02.2017 partea vătămată a declarat recurs nemotivat (f.d. 203-206, vol. V), iar la data de 03.04.2017 prin intermediul faxului și la 04.04.2017 prin intermediul oficiului poștal, a declarat recursuri suplimentare (motivate) cu conținut similar (f.d. 218-225 și 226-239, vol. V). Legislația procesual-penală nu prevede depunerea recursului preventiv, înafară de cel de bază, unul suplimentar sau de concretizare, dar toate urmează a fi depuse în termen de 30 zile.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal lărgit, conchide că termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a fost depășit, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind declarate peste termen.

Referitor la recursul declarat de către procurori,

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate a constatat, că temeiul invocat de către recurenți și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, la adoptarea soluției de respingere ca nefondat a apelului declarat de procuror, cu menținerea sentinței atacate fără modificări, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs a considerat, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CțEDO.

Totodată, instanțele de fond analizând și verificând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, corect au concluzionat că fapta nu s-a dovedit a fi săvârșită de către inculpați. Deși, instanța de apel nu s-a pronunțat minuțios asupra fiecărui motiv invocat în apel, temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurenților invocate, precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de achitare adoptată în privința lui Corduneanu P. și Rusu D. și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelul declarat, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit cărora motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, precum și faptul posibilității preluării de către o curte de apel în principiu a motivelor primei instanțe în cazul în care această instanță și-a motivat

decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările ce confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, așa cum s-a procedat, în cauza dată. Din textul deciziei recurate se constată, că instanța de apel a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat că inculpații nu au săvârșit infracțiunea imputată. Astfel, toate probele prezentate au primit o evaluare la justa valoare, iar concluziile făcute de instanțele judiciare ierarhic inferioare rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

Referitor la invocările părții acuzării, privind eroarea admisă de organul de urmărire penală la recalificarea acțiunilor inculpaților Corduneanu P. și Rusu D. din art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal în art. 328 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, instanța de recurs a atras atenție asupra faptului că, respectiva cauză penală a fost examinată în baza și în limita invinuirilor aduse inculpaților prin rechizitoriu (f.d. 130-140, vol. II), iar sentința de achitare a inculpaților a fost emisă nu în baza recalificării, presupuselor, acțiuni ale inculpaților la efectuarea urmăririi penale, dar pe motiv că fapta constatată prin rechizitoriu nu a fost comisă de către ultimii.

Cât privește argumentul recurenților, precum că *inexplicabil este și faptul din care motiv instanța de apel nu a vizionat CD-ul anexat la Vol. I, copertă și anume imaginile video înregistrate de pe sediul Guvernului Republicii Moldova. Or, în acest sens fiind admis și demersul avocatului C. Bosîi în interesele părții vătămate V. Cușnir, însă instanța de apel alogic a reținut, că interceptările video, ridicate de la camera de luat vederi din PMAN nu conțin absolut careva imagini ce ar demonstra direct sau indirect, prezența inculpaților în clipele respective la fața locului, sau interacțiunea părții vătămate cu ei, instanța de recurs a reținut că, conform procesului-verbal de examinare din 01.12.2009 (f.d. 243-245, vol. I) a fost examinat CD-urile pe care sânt reflectate imagini de la camerele de supraveghere amplasate pe casa Guvernului, în perioada 07.04.2009 – 08.04.2009, orele 22.00 – 02.00 min., iar conform procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 05.12.2016 (f.d. 128-133, vol. V), a fost imposibil de vizionat imaginile video de pe înregistrarea CD pe motive tehnice, însă partea acuzării a dat citire procesului-verbal de examinare a CD-ului prin care s-a constatat că persoanele din imagini nu pot fi identificate din motivul că filmarea s-a efectuat la o distanță avansată, întrebări asupra căruia, din partea părților participante la proces, nu au parvenit.*

Totodată, au fost considerate nefondate și criticile procurorilor, precum că *a fost lăsată fără apreciere concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 2186/d din 17.08.2009, or, odată ce s-a constatat că fapta nu a fost săvârșită de către inculpați și nu există probe ce ar demonstra direct sau indirect vinovăția lui Corduneanu P. și Rusu D. în cele incriminate prin rechizitoriu, acesta nu poate fi pus la baza confirmării și recunoașterii vinovăției inculpaților în cele imputate.*

Instanțele inferioare sau expus asupra tuturor probelor prezentate de acuzare, fiind expuse în motivarea hotărârilor anume așa cum părțile le-au redat și presupusa eroare gravă de fapt nu este incidentă la caz.

Generalizând cele expuse mai sus, instanța de recurs a statuat că, soluțiile instanțelor de fond privitor la achitarea lui Corduneanu P. și Rusu D. de învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal este corectă, deoarece fapta nu a fost comisă de către aceștia, iar instanțele de fond corect au examinat cauza în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, conform prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, care prevede că instanța de judecată urmează să judece cauza în limitele învinuirii, de asemenea ținând cont și de art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, precum că judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii.

8. Împotriva deciziei menționate, declară recurs în anulare adjunctul procurorului general, Mircea Roșioru, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei.

În motivarea recursului invocă următoarele:

- instanța de apel și de recurs ordinar au ezitat să aprecieze toate argumentele invocate în cererile de apel și de recurs ordinar, declarat de partea acuzării, raportate la prevederile legislației procesuale și materiale, prin ce s-a omis cea mai gravă eroare de drept posibilă la judecarea acestei cauze;

- la adoptarea deciziilor, instanțele de apel și de recurs nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate, martorilor, celelalte probe prezentate de partea acuzării, soluția de achitare fiind bazată și chiar preluată din declarațiile inculpaților și discursul apărătorilor acestora;

- declarațiile părții vătămate au fost apreciate ca fiind contradictorii, iar declarațiile martorilor acuzării Mariana Cușnir, Margareta Spătaru, Mihai Josanu au fost apreciate critic, pe motiv că aceștia nu cunosc și nu au văzut ca inculpații să o maltrateze pe partea vătămate. Aceste constatări contravin declarațiilor propriu-zise ale martorilor acuzării, fapt ce contravine materialelor dosarului;

- fără apreciere a fost lăsată și concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 2186/d din 17.08.2009, or, instanța de apel nu s-a expus de unde puteau apărea la partea vătămată leziunile corporale medii, constatate. Formal reținând doar că pe corpul cet. V. Cușnir nu s-au găsit urme de injectare. Or, această concluzie nu a fost apreciată în raport cu declarațiile expertului Scurtu Iurie, făcute în instanța de judecată;

- partea vătămată a indicat direct asupra lui Rusu D. și Corduneanu P. ca fiind persoanele care i-au aplicat lovituri și i-au cauzat aceste vătămări. În aceste condiții consideră că sunt inexplicabile soluțiile pronunțate de către instanțele de judecată,

care contrar celor indicate de partea vătămată, constată că fapta nu a fost săvârșită de către inculpați.

9. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință privind opinia asupra recursului declarat de procuror au depus:

9.1. Avocatul Popescu Dorin în numele lui Rusu Dumitru, prin care solicită respingerea acestuia, cu menținerea hotărârilor contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent.

9.2. Corduneanu Petru și avocatul acestuia, Pruteanu Vasile, prin care solicită respingerea recursului în anulare declarat, cu menținerea hotărârilor contestate ca fiind legale și întemeiate.

9.3. Partea vătămată Cușnir Valentina, prin care solicită admiterea recursului în anulare declarat, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei hotărâri prin care Corduneanu P. și Rusu D. să fie recunoscuți vinoveți de comiterea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, ținând cont de opinia expusă în referințe, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform dispozițiilor art. 4 § 2 din Protocolul 7 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată dacă un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente este de natură să afecteze hotărârea pronunțată. Hotărârile irevocabile de condamnare pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, numai în cazurile stipulate în art. 453 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

În conformitate cu prevederile art. 6 pct. 44) a Codului de procedură penală, prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se înțelege o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Analizând argumentele invocate în recursul în anulare declarat de procuror, descrise la pct. 8 al prezentei decizii, privind ilegalitatea hotărârilor adoptate în cauză, Colegiul penal constată că aceste motive reflectă în sine reaprecierea stării de fapt, a circumstanțelor și probelor cauzei, ceea ce nu constituie un viciu fundamental și, în acest sens, temei de intervenire în procedura precedentă nu se constată. Mai mult, esența criticilor aduse în recursul în anulare au constituit obiect de discuție în

cadrul examinării recursului ordinar asupra căror instanța s-a expus motivându-și soluția detaliat potrivit pct. 7 al prezentei decizii.

Reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal atestă că instanța de recurs ordinar a stabilit cert că la examinarea cauzei în instanța de apel, corect a fost apreciat întreg probatoriul cauzei în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind menținerea sentinței de achitare a lui Corduneanu P. și Rusu D., învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal.

Colegiul penal reține că instanța de recurs ordinar, verificând decizia instanței de apel prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, cu certitudine a stabilit că la examinarea cauzei în apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 413-419 Cod de procedură penală, iar careva erori la acest capitol la fel nu au fost constatate, fapt ce vine în contradicție cu argumentul invocat de recurent precum că, *„instanța nu a respectat prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală”*.

Astfel, criticele formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, dar se critică aprecierea probelor.

Hotărârile judecătorești rămase definitive și irevocabile capătă putere de lucru adjudecat, fapt ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, *„inter alia”*, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*cazul Brumărescu vs România, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999*). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (*cazul Bujnița vs Moldova, Nr. 36492/02, 16 ianuarie 2007*).

Articolul 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană face excepție de la această regulă generală de redeschidere a procedurii, în cazuri expres stipulate : 1) fapte noi ori recent descoperite sau; 2) un viciu fundamental în cadrul procedurii

precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată. Altfel spus, lucrul efectuat de către prima instanță și instanțele de apel și recurs ordinar în această speță este guvernat de principiul lucrului adjudecat, iar pentru redeschiderea procesului Colegiul penal nu a constatat temeuri prevăzute de art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană, pentru a interveni în hotărârile judecătorești devenite irevocabile în speța dată.

În consecință, Colegiul penal nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, sub aspectele invocate, acestea fiind declarative și vădit neîntemeiate în speța dată, iar decizia instanței de recurs ordinar din 30 mai 2017 este întemeiată, motivată și legală, astfel instanța de recurs ordinar nu a comis nici o eroare de drept, care ar putea fi considerată ca un viciu fundamental în cauză și ar putea duce la casarea hotărârii irevocabile.

Astfel, în temeiul celor menționate, Colegiul penal consideră recursul în anulare declarat de procuror, ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. art. 431 alin. (2), 432 alin. (2) pct. 4), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către adjunctul procurorului general, Roșioru Mircea, împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017, în cauza penală privindu-i pe **Corduneanu Petru Xxxxx și Rusu Dumitru Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **28 decembrie 2017**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Diaconu Iurie